

instituttets indtjeningssevne, resultat, egenkapital eller forpligtelser.

Transaktioner mellem et pengeinstitut og et datterselskab er tillige omfattet af bestemmelserne om konsolideret tilsyn i bank- og sparekasselovens § 48 a, hvorved risikoen for misbrug i denne relation må anses som forholdsvis ringe. Transaktioner mellem et pengeinstitut og dets datterselskaber, som led i normal pengeinstitutvirksomhed, skal derfor ikke oplyses efter § 30, stk. 4, 3. pkt.

Som middel til at afgrænse bestemmelsernes område er der henvist til de forbindelser mellem virksomheder, som er defineret i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 5, 6 og 7. Denne fremgangsmåde er valgt, fordi dansk ret ikke indeholder en samlet, uafgrænset definition af koncernbegrebet, som umiddelbart ville være anvendelig i den foreliggende sammenhæng.

Med henvisningen til årsregnskabsloven omfatter reglen dels alle virksomheder, som er forbundet med et pengeinstitut, hvadenten pengeinstituttet er henholdsvis moder-, datter- eller søsterselskab til den pågældende virksomhed, dels alle virksomheder, som er associerede i den i § 1, stk. 2, nr. 6 definerede betydning til en hvilken som helst virksomhed inden for koncernen, hvori pengeinstituttet indgår.

De pågældende bestemmelser i årsregnskabsloven er affattet således:

§ 1, stk. 2,

»5. Dattervirksomheder:

aktieselskaber og anpartsselskaber, som er datterselskaber af et selskab, jf. § 2 i aktieselskabsloven og i anpartsselskabsloven, samt andre virksomheder, med hvilke selskabet har en tilsvarende forbindelse.

6. Associerede virksomheder:

virksomheder, som ikke er dattervirksomheder, men i hvilke et selskab har kapitalandele med henblik på en varig tilknytning, der bidrager til selskabets aktiviteter. En virksomhed formodes at være en associeret virksomhed, hvis selskabet ejer 20 pct. eller mere af dens kapital, medmindre andet fremgår af selskabets og virksomhedens forhold og omstændighederne i øvrigt.

7. Koncernvirksomheder:

et moderselskab og dets dattervirksomheder, jf. nr. 5.«

Til nr. 16

Bestemmelserne er bortset fra sproglige ændringer identiske med nr. 12 i L 86.

Efter den gældende lovgivning skal et pengeinstituts årsregnskab revideres af mindst to revisorer, hvoraf den ene skal være statsautoriseret.

For at sikre, at pengeinstitutternes regnskaber reelt bliver reviderede af mindst to offentligt godkendte revisorer foreslås det i stk. 1, at mindst en af de øvrige revisorer skal være statsautoriseret eller registreret.

Bestemmelsen i stk. 2 lovfæster Branchegligningsudvalgets henstilling (Betænkning nr. 1108, 1987, side 43) om, at der bør stilles krav om, at der skal være sammenfald mellem den eksterne revision i moder-, søster- og datterselskaber.

Der kan bl.a. være særlige problemer i forbindelse med revisors adgang til at revidere et pengeinstituts udenlandske selskab(er), hvorfor det foreslås i stk. 3, at tilsynet får mulighed for i særlige tilfælde at dispensere fra kravet i stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 4 er enslydende med nuværende stk. 2.

I forbindelse med udstedelsen af en ny bekendtgørelse om revisionens gennemførelse i pengeinstitutter, hvori kravene til den interne revisionsafdeling skærpes, foreslås det i stk. 5, at oprettelsen af en intern revisionsafdeling formaliseres i loven.

Endvidere foreslås det, at Finanstilsynet får hjemmel til at udstede retningslinier for oprettelse af systemrevisionsafdelinger og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler. Meningen med bestemmelsen er at give mulighed for at etablere en systemrevision på fælles datacentraler, som helt eller delvist udarbejder regnskabsmateriale eller skaber transaktionsgrundlag for flere pengeinstitutter.

I stk. 6 foreslås, at Finanstilsynet kan afskedige en revisor og udpege en anden revisor, der fungerer, indtil nyt valg kan foretages. Denne anden revisor skal udnævnes under iagttagelse af bestemmelsen i stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 7 forpligter pengeinstituttet til at redegøre over for tilsynet, hvis en valgt revisor udskiftes, og dette skyldes særlige forhold. Samtidig foreslås det, at en revisor, der fratræder sit hverv, skal meddele baggrunden for dette, såfremt fratrædelsen skyldes særlige forhold. Bestemmelsen skal sikre, at tilsynet får meddelelse om særlige forhold ved et revisorskifte fra pengeinstituttet og revisoren.

I forbindelse med skærpelsen af kravene til de interne revisionsafdelinger foreslås det i stk. 8, at den gældende bestemmelse, jf. lovens § 36, stk. 5, udvides til også at omfatte den interne revisionschef. Tilsynet kan herefter pålægge de valgte revisorer enten alene eller sammen med den interne revisionschef at give oplysninger om pengeinstituttets forhold. Formålet med denne udvidelse er at give tilsynet større mulighed for at afdække eventuelle problemer i pengeinstituttet.

I stk. 9 foreslås, at tilsynet kan foranstalte en ekstraordinær revision i et pengeinstitut. Bestemmelsen